

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 20 marca 2023 r. – trendtours Touristik GmbH / SH

(Sprawa C-170/23, trendtours Touristik)

(2023/C 189/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i strona wnosząca odwołanie: trendtours Touristik GmbH

Strona powodowa i druga strona postępowania odwoławczego: SH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 12 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że organizatorowi nadal przysługuje odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy, jeżeli w momencie podróży nie występuje już znaczący wpływ nadzwyczajnych, nieuniknionych okoliczności, nawet jeżeli wcześniej miały występować takie okoliczności, które skutkowałyby znaczącym wpływem, czy też dla oceny kwestii, czy nadzwyczajne, nieuniknione okoliczności skutkują znaczącym wpływem na podróż, istotna jest wyłącznie decyzja oparta na prognozie z chwili złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy?
- 2) Na wypadek gdyby istotna była decyzja oparta na prognozie, do kiedy podróżny musi wstrzymać się ze złożeniem oświadczenia o rozwiązaniu umowy, by nie musieć płacić z tego tytułu odszkodowania, nawet jeżeli istotny wpływ nadzwyczajnych, nieuniknionych okoliczności przestanie następnie występować?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. 2015, L 326, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 28 marca 2023 r. – Autorità di regolazione dei trasporti/Lufthanza Linee Aeree Germaniche i in.

(Sprawa C-204/23, Lufthanza Linee Aeree Germaniche i in.)

(2023/C 189/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Autorità di regolazione dei trasporti

Druga strona postępowania: Lufthanza Linee Aeree Germaniche i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 5 dyrektywy 2009/12/WE⁽¹⁾ – przepisy dotyczące sektora portów lotniczych – należy interpretować w ten sposób, że finansowanie organu musi odbywać się wyłącznie w drodze opłat lotniskowych, lub też nie może ono odbywać się również w drodze innych form finansowania, takich jak nałożenie obowiązku uiszczenia składki (sąd odsyłający uważa, że pobierania kwot przeznaczonych na finansowanie organu w drodze opłat lotniskowych stanowi dla państwa członkowskiego jedynie opcję)?

- 2) Czy opłaty lub składka, które mogą być nałożone w celu finansowania organu nadzorującego w rozumieniu art. 11 ust. 5 dyrektywy 2009/12 muszą odnosić się jedynie do konkretnych usług i kosztów – w każdym razie niewskazanych w dyrektywie – czy też nie wystarcza, że odnoszą się one do kosztów operacyjnych organu, wykazanych w budżetach przedstawionych organom rządowym i kontrolowanych przez nie?
- 3) Czy art. 11 ust. 5 dyrektywy 2009/12 należy interpretować w ten sposób, że opłaty mogą być nakładane wyłącznie na podmioty mające siedzibę w państwie, które ustanowiło organ lub podmioty zarejestrowane na podstawie prawa tego państwa, oraz czy może to mieć zastosowanie również w przypadku składek pobieranych na cele funkcjonowania organu?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych (Dz.U. 2009, L 70, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 30 marca 2023 r. – AX**

(Sprawa C-208/23, Martiesta (¹))

(2023/C 189/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AX

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 i 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania (²) należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy wykonujący nakaz powinien odmówić lub, w każdym razie, odroczyć przekazanie kobiety w ciąży lub matki mieszkającej z małoletnimi dziećmi?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy art. 1 ust. 2 i 3 oraz art. 3 i 4 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW są zgodne z art. 3, 4, 7, 24 i 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, również w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich, w zakresie, w jakim nakazują one przekazanie kobiety w ciąży lub matki powodując zerwanie więzi z małoletnimi dziećmi, z którymi ona zamieszkuje, z pominięciem „best interest of the child” (najlepszego interesu dziecka)?

(¹) Nazwę niniejszej sprawy stanowi nazwisko fikcyjne. Nie odpowiada ono rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

(²) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-210/23)

(2023/C 189/34)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Caro de Sousa i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalii